

et Udvalg her i Thinget ligger et Forslag om det, der her er Tale om; det ser min faste Overbevisning. Dersom jeg troede, at Hovedforslaget snarere kunde gaa igjennem i Landstinget, dersom vi lode det Forslag, som her er under Behandling, falde, vilde jeg stemme imod det; men det tror jeg ikke, og derfor forekommer det mig, at det er en konsekvent Optraeden, naar vi her høre os ad, ligesom vi gjorde ved Præstelønningsagen, ligesom jeg tillige tror, det er klogt, at vi ikke lade de to Herrer give os et Skin, som om vi ikke vilde det Selvsamme som de i denne Sag. Jeg skal altsaa med disse Par Ord anbefale, at man lader Sagen gaa videre, og jeg skal i sin Tid gjøre et Forslag som det, der blev omtalt af det ærede Medlem for Midtelfart (H. C. D. Müller). Jeg veed, at den store Flerhed her gjerne under de kjøbenhavnske Skatteydere Net til at deltage i Valget til Borgerrepræsentationen, og dersom det skulde gaa med det andet Forslag, saaledes som nogle Profeter have forudsagt, saa siger jeg: Lad da det andet Forslag rykke frem og lad os skaffe dem Retfærdighed, som trænge dertil her i Byen. Det er min Betragtning af denne Sag, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale dens Overgang til 2den Behandling, ligesom jeg ogsaa selv vil stemme derfor.

Formanden: Det ærede Medlem benyttede et Udtryk, hvori der laa mere, end det ærede Medlem vistnok vilde lægge i det, idet han talte om, at Noget var en falsk Fremstilling. Da det, som der sigtedes til, faktisk var kommet frem under Forhandlingen, var det ikke rigtigt at bruge dette Udtryk. Men jeg forstod det i Dvrigt saaledes, som om det ærede Medlem mente, at det var en urigtig Fremstilling. (Vint her: Ja, ganske vist; Andet mente jeg ikke; jeg sigtede ikke til noget Medlem). For Dvrigt maatte jeg, inden Forhandlingerne gaa videre, henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at de foregaaende Talere — jeg sigter nærmest til den anden og tredje Taler — vare mere personlige, end man kunde ønske, og at der ogsaa fra den fjerde Taler kom nogle stærke Udtryk, som det ikke vilde være ønskeligt at faae gjentagne. Jeg vil

henstille til ærede Medlemmer ikke i en Sag, hvor der ikke er nogen Anledning til Eidsffelighed, at overskride den rette Grændse.

H. B. Nimestad: Jeg takker mange Gange de ærede Medlemmer, der have talt for mit Forslag, og jeg takker ligeledes det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), fordi han dog har mindet om, at dette Forslag ikke er skabt i min Hjerne, paa Grund af at denne er bleven sat i Bevægelse ved, hvad der er sket i det sidste halve Aar eller saa, men at det er en Sag, der har ligget mig paa Hjerte i en Række af Aar, hvilken har faaet Udtryk derigjennem, at jeg gjentagne Gange har stillet Forslag derom i denne Sal. — Jeg skylder dernæst mig selv at gjøre en historisk Bemærkning. Det forholder sig ikke saa, at jeg kom med mit Forslag i Slutningen af det Møde, hvori mit ærede Medforslagsstiller, om jeg saa maa sige, fremlagde sit Forslag, idet jeg afgav mit til den ærede Formand umiddelbart, da jeg kom ind i Salen. — Jeg vil henstille en Ting til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, og det er, om ikke den Maade, hvorpaa han tog Sagen, var Præget af en Stemning, hvori han var kommen ved det foregaaende Foredrag. Hvorvidt han var berettiget til at være i en oprørt Stemning eller ikke, skal jeg lade ham om, men jeg vil kun bemærke, at det dog virkelig vilde — i det Mindste for mig — være meget sørgeligt, om en Stemning — berettiget eller uberettiget — fremkaldt ved Angreb, ikke af Forslagsstilleren, men af Andre, skulde faae Indflydelse paa dette Forslags Skæbne. Det forekom mig, at den ærede Rigsdagmand talte langt mere imod et vist Medlem, som da havde talt, end imod selve Lovforslaget, og at de Forudsætninger, han endelig opstillede, og gjennem hvilke han kom til den Slutning, at det vilde være politisk uklogt og i og for sig urigtigt nu at stemme for denne Lov, ikke vare tilstrækkelige. Hvad blev der sagt? Der blev sagt, at det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, var et udstumpet Forslag i Forhold til det andet store, for hvilket det ærede Medlem er Ordfører; men er det dog ikke rimeligt, at vi søge at gjøre